

Kl. 14.10

Det er jo der, hele fejlbedømmelsen har været fra amerikansk og dansk side, hvor man havde en forestilling om, at bare man fik krigen, så fik man løst problemerne, og så ville en jublende befolkning stå og tage imod George W. Bush og Anders Fogh Rasmussen i Bagdads gader, når krigen var forbi. Det er jo ikke sket, vil jeg sige til hr. Troels Lund Poulsen.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Tak til hr. Holger K. Nielsen for en meget stærk, propagandistisk tale. Det var nærmest sådan, at man følte sig helt medrevet af talestrømmen.

Men lad os bare holde os til en af de ting, hr. Holger K. Nielsen kom til at sige – jeg ved ikke, om det var en fejl, men det var hans meget varme forsvar for FN, for vigtigheden af, at FN nu går ind, at FN gør noget mere, og at flere muslimske lande kommer med. Det er jeg jo sådan set helt enig med hr. Holger K. Nielsen i, men hvad er det så, der gør, at SF ikke vil være med til at gøre FN stærk? Hvorfor er det, vi ikke skal være i Irak under FN's mandat? Hvad er helt præcis årsagen til det?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Den der papegøjesnak har jeg hørt hele dagen, hvor Venstre bliver ved med at sige, at man skal tage FN alvorligt. Der er ingen tænkende mennesker i det her land, der overhovedet kan tage det alvorligt, når Venstre siger det, når man ved, at den danske regering var flintrende ligeglad med FN, da krigen startede i 2003. Altså, hør nu her, så ubegavet er befolkningen jo heller ikke, at den ikke godt kan gennemskue det hykleri, der ligger der.

Det, som er det essentielle her, er, at så længe du har en amerikansk ledet besættelse, hvad du stadig væk har, så længe er der tale om, at de tropper, der – som jeg sagde før – stod for krigen, stod for drabet på i tusindvis af civile irakere, skal stå for genopbygningen. Det kan bare ikke lade sig gøre på en ordentlig måde. Det er essensen i det her.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg kan forstå, at hr. Holger K. Nielsen mener, at vi skal ud hurtigst muligt; vi skulle aldrig have været der, og vi må sørge for, at amerikanerne si-

ger undskyld. Så skal det nok udvikle sig i den rigtige retning, dvs. frem mod stabilitet.

Jeg forstår, at hr. Holger K. Nielsen er glad for den stabilitet, der var under Saddam Hussein, og det kan jo bekræftes, at der i hvert fald var større grad af stabilitet for store befolkningsgrupper, ikke for alle, og slet ikke for dem, der døde af den stabilitet, men for mange.

Skulle vi ikke lige prøve at dreje sporet en lille smule? Skulle man ikke prøve at se på, at der rent faktisk er blevet afviklet tre demokratiske valg i Irak med massiv folkelig opbakning? Skulle man ikke prøve at kigge på, at der er en markant vækst i Irak? 17 pct. forventes i indeværende år. Arbejdsløsheden er voldsomt faldende, efterspørgslen er voldsomt stigende, der er etableret mange forretninger og virksomheder, en fri presse er groet op, og man har oplevet en eksplosiv udvikling i adgangen til internettet, som jo er adgangen til viden, adgang til omverdenen. Omkring 4.500 var knyttet til internettet før krigen, efter krigen er man oppe på 150.000.

Er der ikke bare en lille smule grøde, som selv hr. Holger K. Nielsen kan få øje på?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Den der debat om, at vi var så glade for stabiliteten under Saddam Hussein, synes jeg vi burde have haft i starten af 1980'erne, da vi jo kritiserede Saddam Hussein og Irak meget, meget kraftigt *imod* den daværende borgerlige regerings ønske.

Jeg kan da huske, at efter nedslagtingen af kurderne i sin tid sagde den daværende udenrigsminister, Uffe Ellemann-Jensen, at det var dog en kedelig sag. Ja, det tør antydes, at det var en kedelig sag. Man kunne ikke mande sig op til overhovedet at gøre noget som helst. Hvorfor ikke? Fordi man havde brug for Irak i kampen imod Iran.

Vesten støttede Irak i den krig, der var mod Iran, fordi man anså Iran for at være farligere for Vesten. Derfor støttede man Saddam Hussein. Det er den brutale sandhed i det. Så jeg giver ikke ret meget for, at det skal bruges nu her i dag.

Hvad angår optimismen: Fru Pia Christmas-Møller har da lov til at fremføre den optimisme, som hun gav udtryk for her, det er vi da alle sammen glade for. Men jeg vil bare gøre opmærksom på, at det altså stort set er det eneste sted i Europa, hvor et regeringsparti giver udtryk for den jubeloptimisme, som fru Pia Christ-